

Активна співпраця з науковцями інших країн є запорукою розвитку власної дослідницької та інтелектуальної традиції. Філософська думка не може продуктивно існувати в самозамкненості національного «топосу». Усвідомлюючи це, журнал намагається всіляко підтримувати міжнародне співробітництво українських вчених з іноземними колегами. Регулярними стали контакти з французькими науковцями. Зокрема, в січні цього року відбувся масштабний колоквіум, присвячений філософським ідеям В. Декомба. В колоквіумі взяли участь відомі французькі та українські вчені (матеріали їхньої дискусії становитимуть основу одного з найближчих чисел «ФД»). Важливою подією в цьому плані став також спільний семінар науковців Інститутів філософії Росії та України, результати якого були одночасно видруковані 2011 року українською (Філософська думка, № 4) та російською (Вопросы философии, № 9) мовами. Тепер подібний проект здійснено разом з білоруськими колегами: його підсумки друкуються українською мовою в цьому числі «ФД» і одночасно в білоруському академічному журналі «Гуманитарные науки».

Історія вітчизняної філософії стала невіддільною рубрикою навчальних курсів та дослідницьких програм. Проблематичність цієї галузі вочевидноється лише тоді, коли до її визначення починають застосовувати строгі методологічні критерії, здатні перетворити її назву на поєднання трьох невідомих. Адже про критерії віднесення тих чи інших текстів і постатей до української (білоруської, російської, литовської тощо) філософії сперечаються настільки давно, що постає враження, наче в цьому питанні можна досягти згоди лише щодо неможливості єдиного критерію, який задовольнив би усіх. Водночас усі дискутовані критерії зумовлені певним розумінням філософії, адже при визначенні того, яка філософія є невіддільною частиною певної культури, не оминувти питання про те, чи залічувати до цієї філософії творчість поетів, письменників, релігійних мислителів, які є виразниками цієї культури. Зрештою, залежно від прийнятого визначення філософії, її історію в Україні (як і в Білорусі, Росії чи Литві) починають то з XVIII чи навіть XIX століття, то зі століття XI-го (чи навіть раніше), а сама історія набуває вигляду то опису приходу і функціонування філософії на вітчизняних теренах, то історії її самотнього зародження і розвитку.

Насправді «саморозумілість» історії вітчизняної філософії чи, радше, єдність поля її дослідження і дискусій зумовлюється не порозумінням щодо тих чи інших критеріїв, здатних забезпечити однозначність предмета, а традиція його дослідження, що в кожній з названих країн склалася впродовж щонайменше минулого століття. Саме цю традицію дослідження і заведено називати історією національної (вітчизняної) філософії в якості дослідницької та навчальної дисципліни. Це число «ФД» присвячене історії вітчизняної філософії у двох її версіях — білоруській та українській. У роботі над номером взяли участь науковці двох інститутів філософії національних академій України та Білорусі, які працюють над спільним проектом «Філософія в системі національної культури: порівняльний аналіз історико-філософських досліджень в Білорусі та Україні».